

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 1130/2014
19.11.2014. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Nevenke Važić, predsednika veća, Veska Krstajića, Biljane Sinanović, Sonje Pavlović i Dragana Aćimovića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Snežanom Medenicom kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljene S.M., zbog krivičnog dela prevara iz člana 208. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti branioca okrivljene – advokata N.P., podnetom protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Somboru 1K br.72/14 od 20.05.2014. godine i Višeg suda u Somboru Kž br.307/14 od 20.08.2014. godine, u sednici veća održanoj dana 19. novembra 2014. godine, jednoglasno, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljene S.M. – advokata N.P., podnet protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Somboru 1K br.72/14 od 20.05.2014. godine i Višeg suda u Somboru Kž br.307/14 od 20.08.2014. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Somboru 1K br.72/14 od 20.05.2014. godine, okrivljena S.M. oglašena je krivom zbog izvršenja krivičnog dela prevara iz člana 208. stav 1. KZ, za koje delo joj je izrečena uslovna osuda, tako što joj je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 meseci i istovremeno određeno da se ova kazna neće izvršiti ukoliko okrivljena u vremenskom periodu od dve godine ne izvrši novo krivično delo, te ukoliko u roku od tri meseca od dana pravnosnažnosti presude oštećenoj isplati iznos od 37.000,00 dinara. Istovremeno, okrivljena je osuđena na novčanu kaznu u iznosu od 50.000,00 dinara i određeno da je ovu kaznu dužna da plati u roku od tri meseca od dana pravnosnažnosti presude, te da će sud, ukoliko okrivljena ne plati novčanu kaznu u opredeljenom roku, ovu kaznu zameniti kaznom zatvora, tako što će za svakih započelih 1.000,00 dinara novčane kazne odrediti po jedan dan zatvora.

Istom presudom, okrivljena je obavezana da u smislu odredaba članova 262. i 264. ZKP, plati sudu na ime troškova krivičnog postupka iznos od 3.000,00 dinara, te na ime paušala iznos od 2.000,00 dinara, sve u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Presudom Višeg suda u Somboru Kž br.307/14 od 20.08.2014. godine, odbijena je kao neosnovana žalba branioca okrivljene S.M., a presuda Osnovnog suda u Somboru 1K br.72/14 od 20.05.2014. godine, potvrđena.

Protiv navedenih pravnosnažnih presuda, zahtev za zaštitu zakonitosti podneo je branilac okrivljene S.M. – advokat N.P., zbog povrede zakona (član 485. stav 1. tačka 1. ZKP), konkretno zbog povrede zakona propisane odredbom člana 439. tačka 1. ZKP, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud preinači pobijane presude tako što će okrivljenu osloboditi od optužbe da je izvršila predmetno krivično delo ili da pobijane presude ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Vrhovni kasacioni sud je dostavio primerak zahteva za zaštitu zakonitosti Republičkom javnom tužiocu, shodno odredbi člana 488. stav 1. Zakonika o krivičnom postupku i u sednici veća, koju je održao bez obaveštavanja Republičkog javnog tužioca i branioca okrivljenog, smatrajući da njihovo prisustvo nije od značaja za donošenje odluke (član 488. stav 2. ZKP), razmotrio spise predmeta, sa pravnosnažnim presudama protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podnet, i nakon ocene navoda u zahtevu, našao:

Zahtev je neosnovan.

Ukazujući na povredu krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1. ZKP, koju je pogrešno u zahtevu označio kao povredu iz člana 439. stav 1. tačka 1. ZKP, branilac okrivljene S.M. navodi da se u radnjama okrivljene ne stiču bitna obeležja krivičnog dela prevara iz člana 208. stav 1. KZ, zbog kojeg je oglašena krivom. S tim u vezi, u zahtevu se ističe da krivično delo prevare čini izvršilac koji u nameri da sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist, dovede koga lažnim prikazivanjem ili prikriivanjem činjenica u zabludu ili ga održava u zabludi i time ga navede da ovaj na štetu svoje ili tuđe imovine nešto učini ili ne učini, te da je okrivljenoj na teret, kao radnja izvršenja da je "lažno prikazala da su na oštećenu bačene "čini" i da ih ona može otkloniti ...", izvodeći nadalje zaključak da "čini" nisu činjenice, a na koji način je prema stavu branioca isključeno postojanje krivičnog dela prevara iz člana 208. stav 1. KZ.

Takođe, u zahtevu se ističe da radnje okrivljene ne predstavljaju krivično delo već da se u konkretnom slučaju eventualno može raditi o prekršaju.

Izloženi navodi zahteva se, po oceni ovoga suda, ne mogu prihvatiti kao osnovani, iz sledećih razloga:

Prema navodima izreke pravnosnažne presude, okrivljena S.M. je kritičnog dana, u periodu od 09,30 do 11,00 sati, u nameri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist, lažnim prikazivanjem činjenica, dovela u zabludu oštećenu S.J. tako što je došla na kapiju kuće oštećene i od nje tražila čašu vode, a nakon toga lažno prikazala oštećenoj da su na nju bačene "čini" i da ih ona može otkloniti, te da joj za tu radnju oštećena mora dati zlato koje ima u kući, na koji način je oštećenu navela da joj preda jednu zlatnu ogrlicu, jedan zlatni prsten, jedan par minđuša od žutog i belog zlata i dva pozlaćena krsta, a na koji način je sebi pribavila protivpravnu imovinsku korist u ukupnom iznosu od oko 37.000,00 dinara, na štetu oštećene.

Iz izreke pravnosnažne presude, dakle, jasno proizilazi da je okrivljena dovela u zabludu oštećenu lažnim prikazivanjem činjenice da su na oštećenu bačene "čini", te tvrdnjom da ona može otkloniti bačene "čini" ukoliko joj oštećena preda zlato koje ima u kući, a na koji način je oštećenu navela da joj preda svoje zlato vrednosti od oko 37.000,00 dinara, a sve to u nameri pribavljanja protivpravne imovinske koristi od oštećene.

Po oceni ovoga suda, iz navedenih radnji okrivljene jasno proizilaze zakonska obeležja krivičnog dela prevara iz člana 208. stav 1. KZ, obzirom da je okrivljena iznosila tvrdnje o postojanju određenih činjenica za koje je znala da ne postoje (da su na oštećenu bačene "čini" i da se iste mogu skinuti ukoliko joj ona preda zlato), svesna da ova tvrdnja oštećenu može navesti da na štetu svoje imovine preda upravo ono što je okrivljena od nje i tražila - sav zlatni nakit koji je imala u kući.

Kako, dakle, u radnjama okrivljene stoje sva bitna obeležja krivičnog dela prevara iz člana 208. stav 1. KZ, zbog kojeg je pravnosnažnom presudom i oglašena krivom, to su navodi zahteva za zaštitu zakonitosti, kojima se ukazuje da je pravnosnažnom presudom učinjena povreda krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1. KZ, jer u radnjama okrivljene ne stoje elementi predmetnog krivičnog dela, ocenjeni neosnovanim.

Sa svega izloženog, a na osnovu odredbe člana 491. stav 1. ZKP, doneta je odluka kao u izreci.

Zapisničar-savetnik

Snežana Medenica, s.r.

Predsednik veća-sudija

Nevenka Važić, s.r.